

případě nezbytný předpoklad § 2 zákona o nss č. 164/1937 Sb., aby nss mohl nař. rozhodnutí v tomto směru přezkoumat.

Zbývají tedy jen námitky proti výši uloženého trestu. Leč v tomto směru zastává nss konstantně a ve shodě se svým nálezem Boh. A 988/21 právní názor, že tento soud může se zabývatí výtkami proti výměře trestu jen potud, pokud výměra ta se nestala v mezích trestního předpisu, a nemůže zkoumatí hodnocení přitěžujících a polehčujících okolností. Bližší určení trestu uvnitř zák. sazby, pro něž směrodatny jsou momenty přiměřenosti a vhodnosti, musí býti ponecháno úřadu. Ježto v daném případě st-l nevytýká, že trest jemu přisouzený překročuje hranici podle cit. zák. ustanovení přípustnou, nemohl se soud zabývatí ani námitkami namířenými proti výši st-li přisouzeného trestu.

Č. 13.056.

Pojišťovací právo: * Závodovým úředníkem ve smyslu § 1 úraz. zákona č. 1/1888 ř. z. jest i úředník, který přichází do styku s technickým zařízením podniku, podrobeného úrazové povinnosti, jen zřídka kdy a není k tomu služebně povinen.

(Nález z 12. listopadu 1937 č. 2453/35-4.)

V ě c: Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 19. března 1935 o úrazovém pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Stěžující si pojišťovna předepsala platebními výměry z 22. dubna 1927 a 2. května 1927 za příspěvková období 1924/I až 1926/II firmě »Primavera«, továrna na nábytek, společnost s r. o. v Českých Budějovicích, z jejího podniku (továrna na nábytek) pojistné příspěvky také ze služebních požitků prokuristy Boh. B. Námitkám, jež firma proti výměrům těm v tomto bodě podala, zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím vyhověl a vyslovil, že služební požitky jmenovaného nemají býti započítávány, poněvadž Boh. B. je pouze oprávněn, nikoli však služebně povinen přicházeti do provozních místností; mimo to přichází do nich málokdy (jednou za dva měsíce), a jest jej proto považovati za úředníka administrativního, který nepodléhá pojistné povinnosti podle § 1 úraz. zákona.

Stížnost, vytýkající, že toto rozhodnutí příčí se zákonu, uznal nss důvodnou z těchto úvah:

Na sporu jest otázka, lze-li Boh. B. jako prokuristu a vedoucího úředníka shora řečené továrny na nábytek považovati za závodového úředníka, podléhajícího úrazové pojistné povinnosti podle § 1 úraz. zákona.

Otázku, koho sluší považovati za úředníka závodového podle tohoto zákonného ustanovení, zodpověděl nss ve své konstantní judikatuře (viz na př. Boh. A 5663/26, 7546/28, 7564/28, 10.398/33 a j.) v ten smysl, že za závodové úředníky je pokiádati ty úředníky, kteří

v podniku, podrobeném úrazové pojistné povinnosti, vykonávají z povolání úkony, přivádějící je do styku s technickým zařízením podniku v místnostech k tomu určených.

Je nesporno, že podnik zúč. továrny na nábytek, v němž Boh. B. je zaměstnán, je podroben úrazové pojistné povinnosti. Rovněž tak je nesporno — a žal. úřad to konstatuje také výslovně v nař. rozhodnutí, zřejmě podle protokolárního údaje Boh. B. samého z 22. října 1929, že Boh. B. do provozních místností přichází, a to jednou za dva měsíce. Přesto však žal. úřad upřel mu vlastnost závodového úředníka proto, že je k této docházce toliko oprávněn, nikoli však služebně povinen. Žal. úřad vychází podle toho z právního názoru, že rozhodujícím pojmovým znakem závodového úředníka je také moment, má-li služební povinnost docházeti do místností, v nichž je technické zařízení podniku, podrobeného úrazové pojistné povinnosti. Stížnost vytýká, že tento právní názor se přičí zákonu, dovozujíc, že rozhodným kriteriem pro úrazovou pojistnou povinnost Boh. B. jest jen skutečnost, že při výkonu své funkce jako odpovědný vedoucí úředník firmy docházel do provozních místností jeho podniku, a že na tom nesejde, jak často se to dělo. Stížnosti nutno dáti za pravdu.

Z definice závodového úředníka ve smyslu shora uvedené judikatury nss vyplývá, že podstatným pojmovým znakem a rozhodným kriteriem je toliko pouhá skutečnost, že úředník při výkonu svého povolání dostává se do styku s podnikovým technickým zařízením a že není třeba, aby při vlastním výrobním procesu byl snad přímo zúčastněn nebo podle své výslovné služební povinnosti byl zavázán docházeti do místností, v nichž je technické zařízení podniku. Stačí, že docházka taková se děje při výkonu jeho povolání.

Je nepopřeno, že Boh. B. do provozních místností podniku zúč. strany docházel ve své funkci jako vedoucí a odpovědný úředník podniku zúč. firmy. Touto skutečností založena byla tedy jeho úrazová pojistná povinnost jako úředníka závodového ve smyslu § 1 úraz. zákona. Při tom je právně irelevantní, jak často do oněch místností docházel, neboť na tom, jak častý je styk úředníkův s technickým zařízením podniku, jeho úrazová povinnost po zákonu závislá není.

Poněvadž podle toho, co bylo uvedeno, nař. rozhodnutí spočívá na právním názoru žal. úřadu, že úrazová pojistná povinnost Boh. B. jako závodového úředníka není dána proto, že nebyl služebně povinen docházeti do provozních místností, a ježto tento názor není ve shodě se zákonem, bylo nař. rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost.

Č. 13.057.

Řízení správní. — Církevní věci. — Samospráva obecní: I. * Podle § 81 spr. řádu č. 8/1928 Sb. jest odvolací stolice oprávněna zamítnouti nárok na spor vznesený z důvodů věcných, třebas nižší stolice odmítla jednati o něm meritorně z důvodu, že osoba, která nárok vznesla, nebyla k tomu legitimována. — II. * Nárok plynoucí ná-